

Discursul Sanctității Sale Patriarhul Chiril la cel de-al VIII-lea Congres Mondial al Compatrioților care locuiesc în străinătate

Serviciul de comunicare al DREB, 30.10.2024. La 30 octombrie 2024, în Sala pentru Consilii ale Bisericii aflată în Catedrala Mântuitorului Hristos din Moscova, s-a deschis cel de-al VIII-lea Congres Mondial al Compatrioților care locuiesc în străinătate. Sanctitatea Sa Patriarhul Chiril al Moscovei și al întregii Rusii s-a adresat audienței.

Dragă Valentina Ivanovna! Dragă Serghei Victorovici! Dragi compatrioți! Frați și surori!

Vă urez un călduros bun venit participanților și invitaților la cel de-al VIII-lea Congres mondial al compatrioților ruși, care s-au reunit astăzi aici, în Sala consiliilor bisericești din Catedrala Mântuitorului Hristos, precum și celor care participă la această reuniune prin comunicare la distanță. Timp de mulți ani, forumul nostru a reunit oameni uniți de o dragoste sinceră pentru Rusia, cultura și tradițiile sale spirituale. Vă întâlniți pentru a vă împărtăși înțelegerea situației în care se află compatrioții

dumneavoastră, bucuriile, tristețile și problemele care există în diaspora rusă. Și, desigur, o astfel de întâlnire ajută la consolidarea legăturilor personale, care poate fi un factor foarte important care contribuie la eforturile noastre de a ne sprijini compatrioții.

Cred că avem cu toții o misiune comună - să transmitem generațiilor următoare marele patrimoniu pe care l-am moștenit de la strămoșii noștri. Desigur, rolul central este jucat de patrimoniul spiritual și cultural al poporului nostru, toate lucrurile cele mai importante și mai bune pe care le-am moștenit de la strămoșii noștri. Astăzi traversăm o perioadă istorică foarte dificilă, iar toată lumea simte și înțelege acest lucru. Când vorbesc despre asta și folosesc cuvântul „noi”, prin acest cuvânt mă refer la întregul glob, la întreaga rasă umană. Pentru că în fiecare colț al planetei noastre, oamenii se confruntă cu provocări pe care generațiile anterioare nici nu și le puteau imagina. Iar situația dificilă ne cere să ne dăm seama de responsabilitatea noastră personală specială pentru soarta Patriei noastre.

În cei trei ani care au trecut de la cel de-al VII-lea Congres Mondial al Compatrioților, au avut loc multe schimbări importante. Țările din Rusia istorică trec prin încercări dificile astăzi, când forțele externe încearcă în multe feluri să divizeze poporul unit din punct de vedere istoric, să abolească cultura rusă, să îndepărteze oamenii de rădăcinile lor ortodoxe, să distrugă patrimoniul nostru istoric și astfel să ne priveze de viitorul nostru comun.

În vremurile dificile, nevoia de credință, de ajutor de sus, este resimțită mai mult ca niciodată. Este suficient să ne amintim de perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei - o țară cu planuri cincinale fără Dumnezeu, biserici închise, sfințeni distruse; s-ar părea că „prejudecata religioasă” este terminată pentru totdeauna. Și ce urmează Liderul țării se adresează poporului și nu găsește alte cuvinte, ci spune salutul bisericesc: „Dragi frați și surori!” Nu „dragi tovarăși” - dragi frați și surori! Acestea au fost cuvintele potrivite, deoarece nu au venit din ideologie, nu din cerințele momentului politic, ci din adâncurile istoriei noastre comune. Și aceste cuvinte au ajuns cu adevărat la inimile celor care au ascultat discursul lui Stalin.

Astăzi, se depun eforturi pentru a se asigura că oamenii noștri care trăiesc în străinătate pot menține legături culturale și spirituale strânse cu patria lor. În ceea ce mă privește, în calitate de Patriarh, sunt deosebit de încântat să spun că îngrijirea pastorală a parohiilor noastre din străinătate se desfășoară astăzi la un nivel foarte înalt. Comunitățile noastre funcționează în aproape o sută de țări din întreaga lume, unde slujesc aproape 2000 de preoți. În ciuda propagandei rusofobe, bisericile străine sunt pline cu un număr mare de credincioși care caută sprijin spiritual în Biserica Ortodoxă Rusă. În realitățile de astăzi, parohiile noastre din străinătate sunt unice și uneori singurele platforme de comunicare, interacțiune și consolidare atât pentru compatrioții vorbitori de limbă rusă, cât și pentru localnicii prietenoși, toți cei care se identifică cu tradiția ortodoxă rusă.

Credința ortodoxă a fost întotdeauna o fortăreață spirituală a poporului nostru. Ea este atât o cale de mântuire pentru individ, cât și o forță reală care unește oamenii și îi ajută să se sprijine reciproc în situații dificile. În plus, credința păstrează legătura istorică, continuitatea generațiilor. Și, în acest sens, nu putem să nu menționăm importanța familiei, care, fiind cea mai importantă instituție socială, joacă un rol esențial în educația copiilor, în formarea viziunii lor asupra lumii, a priorităților valorice și, desigur, a atitudinii lor față de credință. În zilele noastre există o concepție greșită foarte dăunătoare și pierzătoare de suflete conform căreia copiilor nu trebuie să li se vorbească despre Dumnezeu, nu trebuie să li se aducă la cunoștință poruncile, rugăciunile, nu trebuie să li se citească Evanghelia, să fie aduși la biserici pentru închinare și așa mai departe. Crezând că ei vor crește și își vor da seama singuri de toate. Acest lucru este adesea spus sub pretextul grijii față de copii, cu un fel de viclenie, pretins „respect pentru libera lor alegere”, care de fapt maschează propria indiferență față de credință și viața spirituală, lipsa de interes față de realitățile vieții în sine.

Cu toate acestea, este evident că o ființă umană trăiește și se formează într-un mediu cultural. Și dacă nu a auzit vorbirea umană vie din copilărie, o astfel de creatură nu va vorbi nici o limbă - va fi Mowgli. Copiii nu vor fi capabili să înțeleagă ceea ce nu li se aduce la cunoștință. Există un mare pericol ca ei să trăiască fără Dumnezeu, ca valorile și orientările vieții lor să fie legate nu de creștinism și de idealuri morale înalte, ci de aspirații pragmatice, de căutarea profitului, a confortului și de prioritatea începutului material. Sunt de acord că astfel de valori nu numai că sunt în contradicție cu ceea ce numim codul spiritual și cultural național al poporului nostru, dar, de asemenea, fac dificilă mântuirea unei persoane și, aș spune, este foarte dificil să simtă un sentiment de apartenență la marea moștenire comună, la toate cele trăite de Patrie.

Copiii sunt uneori capabili să înțeleagă credința la fel de bine ca noi, adulții, să înțeleagă adevăratul ei sens, să reflecteze asupra ei. M-am convins personal de multe ori de acest lucru. De la copii și tineri am auzit întrebări foarte profunde despre Dumnezeu și credință, adresate cu mare interes. Învățându-i pe copiii noștri credința, transmițându-le experiența spirituală a generațiilor, insuflându-le dragostea pentru Rusia, istoria, cultura și tradițiile sale, consolidăm astfel fundamentul valoric al poporului nostru, ajutându-i pe copiii noștri să găsească o bază morală solidă. Aceasta este o investiție în viitorul poporului nostru.

Atunci când vorbesc cu preoții din străinătate și cu enoriașii bisericilor noastre care trăiesc peste hotare, încerc să le reamintesc că au o mare responsabilitate de a reprezenta Biserica și țara noastră în rândul oamenilor care adesea știu puțin sau nimic despre Ortodoxie și care își fac o impresie despre Rusia din mass-media otrăvită de rusofobie. De aceea, este important ca parohiile și comunitățile de compatrioți să nu se transforme în comunități închise și autosuficiente, ci să fie întotdeauna deschise tuturor celor care doresc să intre în contact cu frumusețea credinței noastre și cu bogatul patrimoniu cultural al Patriei noastre. Iar noi, la rândul nostru, trebuie să cunoaștem mai bine istoria, literatura,

poezia, muzica și tradițiile religioase ale țărilor în care trăiesc compatrioții noștri. O astfel de recunoaștere reciprocă poate da germenii utili în domeniul prieteniei și cooperării. Această teză este confirmată de faptul că astăzi mulți străini încearcă să se mute în Rusia, unde caută să se distanțeze de morala publică liberală. Ceea ce se întâmplă arată că viitorul este al celor în care trăiește o credință puternică, care oferă unei persoane posibilitatea de a-și păstra integritatea spirituală, capacitatea de a asigura o continuitate vie a generațiilor. Într-adevăr, putem observa acest proces - oamenii se mută în Rusia, iar atunci când vorbești cu astfel de familii, se dovedește că primul și cel mai important motiv pentru aceasta este teama pentru viitorul copiilor lor. Ei vorbesc despre ceea ce li se predă în școli, despre ideile care le sunt insuflă și care sunt absolut îngrozitoare din punctul de vedere al moralității umane, și cu atât mai mult din punctul de vedere al credinței ortodoxe. Și acum, temându-se că o astfel de educație va distruge codul spiritual, cultural, național al copilului, părinții nu numai că îi scot de la școală, dar părăsesc aceste țări și se întorc în patria lor.

Sunt convins, dragii mei, că sarcina noastră comună este nu doar să prețuim memoria Patriei noastre, trecutul ei măreț, ci și să participăm activ la crearea viitorului ei. Eforturile noastre comune sau, cum spunem în limbajul Bisericii, eforturile sobornicești - aceasta este ceea ce chiar și în perioada sovietică au încercat să încurajeze în oameni, numind acest lucru colectivism. Iar cuvântul „sobornicitate”, „adunare”, implică în primul rând unitate. Nu poate exista nicio adunare dacă oamenii sunt înstrăinați, dacă se opun unii altora, dacă au scopuri diferite - atunci adunarea se transformă într-o arenă de ciocnire a pasiunilor umane și într-un loc de conflict.

Desigur, există diferite tipuri de conflicte între oameni. Pe lângă conflictele familiale, care au fost, sunt și, probabil, vor fi până la sfârșitul veacului, deoarece păcatul nu părăsește niciodată sufletul uman, există conflicte care sunt determinate de eșecul în activitatea profesională, îndoieli cu privire la corectitudinea atitudinii celorlalți și multe alte circumstanțe. Adică conflictele sunt ceva permanent. Dar este imposibil să trăiești în conflict constant, conflictul distruge. Prin urmare, dacă conflictele nu sunt contracarate de dorința de a le depăși în toate modurile posibile, de a construi unitatea - și așa spune, unitatea poporului nostru - atunci conflictele pot deveni o forță foarte periculoasă și distructivă. Prin urmare, atunci când Biserica face apel la pace sufletească, pace cu sine însuși, pace în familie, pace în societate, pace în stat, acestea nu sunt vorbe goale - acest apel vine din însăși natura Bisericii ca forță care unește oamenii.

Sunt sigur că și circumstanțele externe contribuie în mare măsură la faptul că oamenii care ieri, poate, se îndoiau de necesitatea unui efort comun direcționat spre binele țării, astăzi devin din ce în ce mai conștienți de responsabilitatea lor personală pentru soarta Patriei. Să dea Dumnezeu ca acest simț al responsabilității să fie inerent în majoritatea absolută a poporului nostru. Deoarece responsabilitatea pentru soarta Patriei trebuie să fie urmată de gânduri și fapte. Astăzi, țara are nevoie ca noi să fim împreună, poate ca niciodată în ultimele decenii - pentru ca Rusia să rămână o țară cu adevărat

suverană, cu adevărat independentă, cu adevărat liberă, care determină în mod independent calea dezvoltării sale civilizaționale. Și așa să fie! Vă salut cordial pe toți!

O sursă: <https://mospat.ru/ro/news/92427/>